

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 19 września 2016 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł., po rozpatrzeniu wniosku z dnia 11 czerwca 2013 r. odmówił A. N. umorzenia należności z tytułu składek:

a) na ubezpieczenia społeczne za okres sierpień 2005 - luty 2006, kwiecień 2006 – styczeń 2007 r, kwiecień 2007 – luty 2009 w łącznej kwocie 34048,36 zł, w tym z tytułu:

- składek – 19.629,36 zł,

- odsetek – 14.419 zł,

b) na ubezpieczenie zdrowotne – za okres październik 2005 – luty 2006, kwiecień 2006 – styczeń 2007, kwiecień 2007 - luty 2009 w łącznej kwocie 12.135,44 zł, w tym z tytułu:

- składek - 7085,44 zł,

- odsetek – 5050 zł,

b) na Fundusz Pracy – za okres wrzesień 2005 - luty 2006, kwiecień 2006 – styczeń 2007, kwiecień 2007 – luty 2009 w łącznej kwocie 2594,38 zł, w tym z tytułu:

- składek – 1.508,38 zł,

- odsetek – 1.083 zł,

W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, że ubezpieczony w dniu 11 czerwca 2013 r. wystąpił z wnioskiem o umorzenie należności z tytułu składek na podstawie ustawy z dnia 9 listopada 2012 r. o umorzeniu należności powstałych z tytułu nieopłaconych składek przez osoby prowadzące pozarolniczą działalność. Decyzją z dnia 23 lipca 2013 r. określono warunki umorzenia, którym była spłata należności niepodlegających umorzeniu wskazanych w załączniku do decyzji. W wyniku odwołania ubezpieczonego decyzją z dnia 11 września 2013 r ustalono prawidłowy rodzaj i wysokość należności z tytułu składek podlegających i niepodlegających umorzeniu i wskazano, że warunkiem ich umorzenia jest spłata należności niepodlegających umorzeniu wskazanych w załączniku do decyzji. W wyniku odwołania wnioskodawcy wyrokiem z dnia 5 czerwca 2014 r Sąd Okręgowy w Łodzi oddalił odwołanie, a Sąd Apelacyjny w Łodzi wyrokiem z dnia 22 czerwca 2015 r oddalił apelację wnioskodawcy. Decyzja z dnia 11 września 2013 r uprawomocniła się w dniu 22 czerwca 2015 r. W związku z tym, że na dzień wydania decyzji na koncie wnioskodawcy figurują należności niepodlegające umorzeniu i nie został spełniony warunek z art.1 ust. 10 ustawy z dnia 9 listopada 2012 r, wydano decyzję o odmowie umorzenia.

/decyzja – k. 132 akt ZUS/

W odwołaniu od powyższej decyzji, złożonym dnia 11 października 2016 r. A. N. zaskarżył powyższą decyzję, podnosząc, że spłacił należności niepodlegające umorzeniu w dniu 2 lutego 2011 r w kwocie 4756,86 zł.

/odwołanie – k. 2 – 3/

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując dotychczasowe stanowisko w sprawie.

/odpowiedź na odwołanie – k. 5/

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczony prowadził działalność gospodarczą pod nazwą PPHU (...) s.c. N. i (...) A. N. . Obowiązek opłacania składek powstał w okresie od 15 maja 2001 r. , a wyrejestrowanie nastąpiło od 1 stycznia 2011 r. /okoliczność bezsporna, wypis w rejestrze Regon k.9, (...) k.10 , (...) k.12 akt ZUS/.

Wnioskodawca w okresie od 1 stycznia 1999 r. do 31 marca 2005 r. podlegał pod KRUS, zatem podlegał ubezpieczeniom ZUS od 1 kwietnia 2005 r. do 28 lutego 2006 r., od 1 kwietnia 2006 r. do 31 stycznia 2007 r., od 1 kwietnia 2007 r. do 31 lipca 2010 r., od 1 października 2010 r. do 31 grudnia 2010 r. / ustalony okres podlegania ubezpieczeniom k.22 akt ZUS/.

Wnioskodawca prowadził zaewidencjonowaną działalność gospodarczą w okresie od 2 maja 2001 r. do 31 października 2001 r., od 2 stycznia 2003 r. do 20 lipca 2003 r., od 1 października 2004 r. do 28 lutego 2006 r., od 1 kwietnia 2006 r. do 31 stycznia 2007 r., od 1 kwietnia 2007 r. do 31 lipca 2010 r., od 1 października 2010 r. do 31 grudnia 2010 r. / stany należności dla płatnika k.65 - 69, rozliczenie wpłat k.70 akt ZUS/.

W dniu 2 lutego 2011 r. A. N. dokonał 3 wpłat na konto ZUS w następujących wysokościach: 3079,44 zł; 1399,92 zł oraz 277,50 zł /okoliczność bezsporna, potwierdzenia wpłat k. 4, zeznania świadka S, J. – K. – k. 32 odw./.

Wnioskodawca w dniu 11 czerwca 2013 r. wystąpił z wnioskiem o umorzenie należności powstałych z tytułu nieopłaconych składek przez osoby prowadzące pozarolniczą działalność gospodarczą /wniosek k.7 akt ZUS/.

Decyzją z dnia 23 lipca 2013 r. ZUS stwierdził, że umorzeniu będą podlegały należności z tytułu składek na: ubezpieczenia społeczne za okres od sierpnia 2005 r. do lutego 2006 r., od kwietnia 2006 r. do stycznia 2007 r. oraz od kwietnia 2007 r. do lutego 2009 r. w wysokości 18 959,45 zł należności głównych oraz 13 793,59 zł odsetek; ubezpieczenie zdrowotne za okres od października 2005 r. do lutego 2006 r., od kwietnia 2006 r. do stycznia 2007 r. i od kwietnia 2007 r. do lutego 2009 r. w wysokości 7 023,45 zł należności głównych oraz 4992,69 zł odsetek; Fundusz Pracy za okres od września 2005 r. do lutego 2006 r., od kwietnia 2006 r. do stycznia 2007 r., od kwietnia 2007 r. do lutego 2009 r. w wysokości 1 477,89 zł z tytułu należności głównych oraz 1 054,33 zł odsetek. Organ rentowy wskazał, że umorzenie nastąpi pod warunkiem pokrycia należności, podlegających spłacie w terminie 12 miesięcy od uprawomocnienia się decyzji. ZUS określił ich wysokość z tytułu składek na: Fundusz Ubezpieczeń Społecznych na 8 447,60 zł należności głównej oraz 4 102,41 zł odsetek za okres od września do października 2005 r. oraz od marca 2009 r. do maja 2010 r.; Fundusz Ubezpieczenia Zdrowotnego na 3 470,99 zł należności głównej oraz 1 580,31 zł odsetek za październik 2005 r. i okres od marca 2009 r. do maja 2010 r.; Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych na 731,14 zł należności głównej oraz 341,67 zł odsetek za okres od września 2005 r. do października 2005 r. i okres od marca 2009 r. do maja 2010 r. /decyzja k. 33 - 35, załącznik do decyzji k.37 akt ZUS/.

Od powyższej decyzji w dniu 20 sierpnia 2013 r. odwołanie złożył wnioskodawca, podnosząc, że organ rentowy nie uwzględnił kwoty 4756,86 zł wpłaconej w dniu 2 lutego 2011 r. wpłaconej za okres od 1 stycznia 2010 r. do 30 czerwca 2010 r. Ponadto ubezpieczony podniósł, że okresy takie jak od września do października 2005 r. nie mieszczą się w zakresie przedmiotowym ustawy abolicyjnej /odwołanie k.47 -48 akt ZUS/.

ZUS zaliczył kwotę 3079,44 zł dokonaną na ubezpieczenie społeczne na poczet zaległości za okresy: od kwietnia 2005 r. do sierpnia 2005 r. oraz za czerwiec 2010 r., z czego na należność główną rozliczył 2051,44 zł a na odsetki za zwłokę 1028 zł. Kwotę 1399,92 zł wpłaconą na ubezpieczenie zdrowotne na poczet zaległości za okresy: od maja 2005 r. do października 2005 r. oraz za czerwiec 2010 r., z czego na należność główną rozliczył 938,92 zł a na odsetki za zwłokę 461 zł. Kwotę 277,50 zł uiszczoną na Fundusz Pracy na poczet zaległości za okresy od maja 2005 r. do września 2005 r. oraz za czerwiec 2010 r., z czego na należność główną rozliczył 187,50 zł a na odsetki za zwłokę 90 zł. Za wrzesień i październik 2005 r. występowały zaległości za innych ubezpieczonych /pismo ZUS k.51 akt ZUS, rozliczenie wpłat na należność dla płatnika k.45 akt ZUS, pismo procesowe k.16/.

W wyniku uwzględnienia dokonanych wpłat ZUS zmienił decyzję z dnia 23 lipca 2013 r. decyzją z dnia 11 września 2013 r. w zakresie wysokości należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne i Fundusz

Pracy podlegających umorzeniu, a także okresów i wysokości należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych podlegających spłacie w terminie 12 miesięcy od dnia uprawomocnienia się decyzji. Organ rentowy określił, że umorzeniu będą podlegały należności z tytułu składek na: ubezpieczenia społeczne za okres od sierpnia 2005 r. do lutego 2006 r., od kwietnia 2006 r. do stycznia 2007 r. oraz od kwietnia 2007 r. do lutego 2009 r. w łącznej kwocie 34 048,36 zł w tym w wysokości 19 629,36 zł należności głównych oraz 14 419,00 zł odsetek, ubezpieczenie zdrowotne za okres od października 2005 r. do lutego 2006 r., od kwietnia 2006 r. do stycznia 2007 r. i od kwietnia 2007 r. do lutego 2009 r. w łącznej kwocie 12 135,44 zł w wysokości 7 085,44 zł należności głównych oraz 5 050,00 zł odsetek, Fundusz Pracy za okres od września 2005 r. do lutego 2006 r., od kwietnia 2006 r. do stycznia 2007 r., od kwietnia 2007 r. do lutego 2009 r. w łącznej kwocie 2 591,38 zł w wysokości 1 508,38 zł należności głównych oraz 1 083,00 zł odsetek. Jednocześnie ZUS podkreślił, że warunkiem umorzenia powyższych należności jest spłata należności niepodlegających umorzeniu za okres od marca 2009 r. do maja 2010 r. w następującej wysokości: 7 777,69 zł należności głównej wraz z 3 477 zł odsetek na Fundusz Ubezpieczeń Społecznych; 3 409 zł należności głównej wraz z 1523 zł odsetek na Fundusz Ubezpieczenia Zdrowotnego; 700,65 zł należności głównej wraz z 313 zł odsetek na Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych. Ponadto wskazał, że w poprzedniej decyzji nieprawidłowo określono wysokość należności podlegających umorzeniu oraz okresy i wysokość należności podlegających spłacie w terminie 12 miesięcy od dnia uprawomocnienia się decyzji /decyzja k. 55 - 59 akt ZUS, załącznik do decyzji k.60 akt ZUS/.

Wyrokiem z dnia 5 czerwca 2016 r Sąd Okręgowy w Łodzi w sprawie VIII U 6091/13 oddalił odwołanie wnioskodawcy od decyzji z dnia 23 lipca 2013 roku.

/okoliczność bezsporna – wyrok wraz z uzasadnieniem akta VIII U 6091/13 /

Sąd Apelacyjny w Łodzi oddalił apelację ubezpieczonego wyrokiem z dnia 22 czerwca 2015 roku.

/okoliczność bezsporna – wyrok wraz z uzasadnieniem akta VIII U 6091/13 /

Sąd Okręgowy dokonał następującej oceny dowodów i zważył, co następuje:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie i jako takie podlega oddaleniu.

W dniu 15 stycznia 2013 roku weszła w życie ustawa z dnia 9 listopada 2012 roku o umorzeniu należności powstałych z tytułu nieopłaconych składek przez osoby prowadzące pozarolniczą działalność (Dz. U. 2012 poz. 1551). Ustawa ta – zwana dalej ustawą abolicyjną – przewiduje możliwość umorzenia składek na ubezpieczenia społeczne, na ubezpieczenie zdrowotne i na Fundusz Pracy oraz odsetek za zwłokę i pozostałych powstałych kosztów (w tym kosztów egzekucyjnych), dla wszystkich osób prowadzących pozarolniczą działalność, które w okresie od dnia 1 stycznia 1999 roku do dnia 28 lutego 2009 roku podlegały obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowemu oraz wypadkowemu, z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności i nie opłaciły należnych z tego tytułu składek.

Zgodnie z treścią art. 1 ust. 1 ustawy abolicyjnej, na wniosek osoby podlegającej w okresie od dnia 1 stycznia 1999 r. do dnia 28 lutego 2009 roku obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym oraz wypadkowemu z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności w rozumieniu art. 8 ust. 6 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 205, poz. 1585, z późn. zm.):

1) która przed dniem 1 września 2012 r. zakończyła prowadzenie pozarolniczej działalności i nie prowadzi jej w dniu wydania decyzji, o której mowa w ust. 8,

2) innej niż wymieniona w pkt 1

- umarza się nieopłacone składki na te ubezpieczenia za okres od dnia 1 stycznia 1999 roku do dnia 28 lutego 2009 roku oraz należne od nich odsetki za zwłokę, opłaty prolongacyjne, koszty upomnienia, opłaty dodatkowe, a także koszty

egzekucyjne naliczone przez dyrektora oddziału Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, naczelnika urzędu skarbowego lub komornika sądowego.

W ustępie 2 art. 1 ustawy abolicyjnej przewidziano, że w przypadku osób prowadzących pozarolniczą działalność, o których mowa w art. 8 ust. 6 pkt 4 ustawy wymienionej w ust. 1, wniosek o umorzenie składa płatnik składek. Natomiast w ustępie 3 art. 1 ustawy abolicyjnej postanowiono, że w przypadku, gdy płatnik, o którym mowa w ust. 2, zakończył prowadzenie pozarolniczej działalności, wniosek o umorzenie składa osoba, o której mowa w ust. 1.

Zgodnie zaś z dyspozycją ust. 6 art. 1 ustawy abolicyjnej umorzenie należności, o których mowa w ust. 1, skutkuje umorzeniem nieopłaconych składek na ubezpieczenie zdrowotne i na Fundusz Pracy za ten sam okres oraz należnych od nich, za ten sam okres, odsetek za zwłokę, opłat prolongacyjnych, kosztów upomnienia, opłat dodatkowych, a także kosztów egzekucyjnych naliczonych przez dyrektora oddziału Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, naczelnika urzędu skarbowego lub komornika sądowego.

Zgodnie z uregulowaniem art. 1 ust. 8 powołanej ustawy Zakład Ubezpieczeń Społecznych wydaje decyzję określającą warunki umorzenia, w której ustala także kwoty należności, o których mowa w ust. 1 i 6, z wyłączeniem kosztów egzekucyjnych.

Warunkiem umorzenia należności, o których mowa w ust. 1 i 6, jest nieposiadanie na dzień wydania decyzji, o której mowa w ust. 13 pkt 1, niepodlegających umorzeniu składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych oraz na Fundusz Emerytur Pomostowych, za okres od dnia 1 stycznia 1999 r., do opłacenia których zobowiązana jest osoba prowadząca pozarolniczą działalność lub płatnik składek, o którym mowa w ust. 2, oraz należnych od tych składek odsetek za zwłokę, opłat prolongacyjnych, kosztów upomnienia, opłat dodatkowych, a także kosztów egzekucyjnych naliczonych przez dyrektora oddziału Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, naczelnika urzędu skarbowego lub komornika sądowego (art. 1 ust. 10 ustawy abolicyjnej).

Zgodnie zaś z treścią ust. 11 przywołanej ustawy należności, które nie podlegają umorzeniu, należy uregulować - opłacić w terminie 12 miesięcy od dnia uprawomocnienia się decyzji o umorzeniu należności.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych wydaje decyzję o odmowie umorzenia należności, o których mowa w ust. 1 i 6 - w przypadku niespełnienia warunku, o którym mowa w ust. 10, z uwzględnieniem ust. 7, 11 i 12 (ust. 13 art. 1 ustawy abolicyjnej).

A. N. wystąpił z wnioskiem do organu rentowego o umorzenie należności z tytułu nieopłaconych składek w związku z podleganiem ubezpieczeniu jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą na podstawie analizowanej ustawy abolicyjnej. Zakład Ubezpieczeń Społecznych rozpoznając powyższy wniosek wydał zaś decyzję określającą warunki umorzenia, kwotę należności podlegających umorzeniu i okres, za który nieopłacone składki będą mu podlegały, oraz jakie należności nie będą podlegały umorzeniu, od której to decyzji wnioskodawca odwołał się, a jego odwołanie zostało prawomocnie oddalone, zatem decyzja z dnia 23 lipca 2013 r, zmieniona decyzją z dnia 11 września 2013 r w sposób prawidłowy określała warunki umorzenia należności z tytułu składek.

Brak jest zatem na tym etapie postępowania możliwości kwestionowania przez wnioskodawcę okresu i wysokości składek, których odmowa umorzenia dotyczy oraz wysokość należności, które nie będą podlegały umorzeniu, wobec prawomocności powyższej decyzji.

Natomiast w niniejszej sprawie spór ponownie dotyczył kwoty 4756,86 zł, którą to wnioskodawca uiścił w dniu 2 lutego 2011 r i w ocenie wnioskodawcy tym samym spłacił należność niepodlegającą umorzeniu.

Kwestia ta było już przedmiotem rozpoznania w sprawie VIII U 6091/13.

W tym miejscu wskazać należy, że zgodnie z treścią art. 365 § 1 k.p.c., prawomocne orzeczenie wiąże nie tylko strony i sąd, który je wydał, lecz również inne sądy oraz inne organy państwowe i organy administracji publicznej, a w wypadkach w ustawie przewidzianych także inne osoby. Skutkiem zasady mocy wiążącej prawomocnego wyroku jest to, że przesądzenie we wcześniejszym wyroku kwestii o charakterze prejudycjalnym oznacza, że w procesie późniejszym ta kwestia nie może być już w ogóle badana. Zachodzi tu zatem ograniczenie dowodzenia faktów objętych prejudycjalnym orzeczeniem (wyrok SN z dnia 12 lipca 2002 r., V CKN 1110/00, Lex nr 74492). Związanie orzeczeniem oznacza niedopuszczalność nie tylko dokonywania ustaleń sprzecznych z nim, ale nawet przeprowadzania postępowania dowodowego w tym zakresie (wyrok SN z dnia 12 maja 2011 roku, I PK 193/10, Lex nr 852766). Moc wiążąca orzeczenia określona w art. 365 § 1 k.p.c. oznacza zatem, że dana kwestia prawna, która była przedmiotem rozstrzygnięcia w innej sprawie, a która ma znaczenie prejudycjalne w sprawie rozpoznawanej, kształtuje się tak jak to przyjęto we wcześniejszym prawomocnym orzeczeniu. Przesądzenie tej kwestii oznacza, że w późniejszym postępowaniu nie może być ona już ponownie badana, a zatem zachodzi konieczność ograniczenia dowodzenia faktów objętych prejudycjalnym orzeczeniem.

Sąd Okręgowy orzekając w sprawie VIII U 6091/13 ustalił, że organ rentowy prawidłowo zaliczył dokonaną wpłatę na poczet należności najwcześniej wymagalnych, podnosząc, że wnioskodawca dokonał zapłaty w dniu 2 lutego 2011 r., a więc przed uzyskaniem pierwszej decyzji o umorzeniu zaległych zobowiązań składkowych z dnia 23 lipca 2013 r., przez co dokonując przelewu pokrył należne zaległości z tytułu składek, do których odprowadzenie był zobowiązany, dopełniając w ten sposób swego ustawowego obowiązku, a przywilej umorzenia zaległych należności składkowych mógł powstać najwcześniej od dnia wydania decyzji z dnia 23 lipca 2013 r., gdyby nie była ona skarżona. A zatem w dniu dokonywania wpłaty ubezpieczony nie uzyskał jeszcze przywileju umorzenia zaległości, a dokonane wpłaty zostały uwzględnione.

W związku z powyższym na etapie niniejszego postępowania brak jest możliwości kwestionowania treści decyzji z dnia 23 lipca 2013 r, zmienionej decyzją z dnia 11 września 2013 r, z której wynikało ostatecznie, że umorzeniu będą podlegały należności z tytułu składek na: ubezpieczenia społeczne za okres od sierpnia 2005 r. do lutego 2006 r., od kwietnia 2006 r. do stycznia 2007 r. oraz od kwietnia 2007 r. do lutego 2009 r. w łącznej kwocie 34 048,36 zł w tym w wysokości 19 629,36 zł należności głównych oraz 14 419,00 zł odsetek, ubezpieczenie zdrowotne za okres od października 2005 r. do lutego 2006 r., od kwietnia 2006 r. do stycznia 2007 r. i od kwietnia 2007 r. do lutego 2009 r. w łącznej kwocie 12 135,44 zł w wysokości 7 085,44 zł należności głównych oraz 5 050,00 zł odsetek, Fundusz Pracy za okres od września 2005 r. do lutego 2006 r., od kwietnia 2006 r. do stycznia 2007 r., od kwietnia 2007 r. do lutego 2009 r. w łącznej kwocie 2 591,38 zł w wysokości 1 508,38 zł należności głównych oraz 1 083,00 zł odsetek. Jednocześnie ZUS podkreślił, że warunkiem umorzenia powyższych należności jest spłata należności niepodlegających umorzeniu za okres od marca 2009 r. do maja 2010 r. w następującej wysokości: 7 777,69 zł należności głównej wraz z 3 477 zł odsetek na Fundusz Ubezpieczeń Społecznych; 3 409 zł należności głównej wraz z 1 523 zł odsetek na Fundusz Ubezpieczenia Zdrowotnego; 700,65 zł należności głównej wraz z 313 zł odsetek na Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych.

Z ustalonych okoliczności faktycznych nie wynika, żeby ubezpieczony uregulował należności niepodlegające umorzeniu w wyznaczonym terminie, czyli do dnia 22 czerwca 2016 r.

W tym miejscu wskazać należy, że zgodnie z art. 6 k.c. to na wnioskodawcy spoczywał ciężar dowodowy w niniejszej sprawie. Oparcie polskiej procedury cywilnej na zasadzie kontradyktoryjności jedynie w wyjątkowych przypadkach pozwala sądowi na podjęcie czynności mających na celu pobudzenie inicjatywy stron, a zasadą w tym zakresie jest samodzielne dążenie uczestników postępowania do wykazania prawdziwości podnoszonych twierdzeń. Jeżeli twierdzenie istotne dla rozstrzygnięcia nie zostanie udowodnione, to o merytorycznym rozstrzygnięciu sprawy decyduje rozkład ciężaru dowodu. Zatem strona, na której spoczywa ciężar dowodu, ponosi ryzyko ujemnych skutków niedopełnienia swoich obowiązków w tym zakresie. Sąd Okręgowy uznał również, zgodnie z poglądem wyrażonym przez Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 17 grudnia 1996 roku, iż nie jest zarówno zobowiązany, jak i uprawniony do przeprowadzenia dochodzenia w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych

pozwalających na ich udowodnienie ani też do przeprowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy (art. 232 k.p.c.). Obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art. 3 k.p.c.), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 k.p.c.) spoczywa na stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne (patrz wyrok SN z dnia 17 grudnia 1996 roku, I CKU 45/96, OSNC 1997/6-7/76). Tymczasem wnioskodawca nie wykazał w niniejszym postępowaniu za pomocą dostępnych środków dowodowych, że spełnił w wyznaczonym terminie warunki umorzenia określone w ustawie z dnia 9 listopada 2012 roku o umorzeniu należności powstałych z tytułu nieopłaconych składek przez osoby prowadzące pozarolniczą działalność.

Tym samym, w ocenie Sądu brak było podstaw do zastosowania w stosunku do ubezpieczonego przepisów cytowanej powyżej ustawy abolicyjnej.

W tym stanie rzeczy odwołanie wnioskodawcy jako niezasadne podlegało oddaleniu, o czym Sąd Okręgowy orzekł w sentencji orzeczenia na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c.

Sąd nie orzekał o kosztach pełnomocnika z urzędu wobec braku wniosku w tym zakresie złożonego do zamknięcia rozprawy.

z. odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć peł. wnioskodawcy.